REȚETA FERICIRII...

Concluzii la ancheta internațională a ziarului SPORTUL „Preludiu la EL MUNDIAL '70"

Titlul pare, la prima vedere, ciudat, mai potrivit, parcă, unui scenariu decît unor concluzii la ora cînd reputați specialiști ai fotbalului din toate cele 16 țări calificate în turneul final din Mexic și-au exprimat opiniile în cadrul anchetei internaționale inițiată de ziarul nostru, avînd ca temă generală cea mai „arzătoare" problemă a actualității acestui sport.

Dar, să reamintim întrebările la care am solicitat — și am primit cu o amabilitate ce ne obligă la mulțumiri publice — răspuns:

1. Este necesară aclimatizarea? Ce măsuri luați pentru a o realiza în cele mai bune condiții?

2. În vederea participării la turneul final, veți întrerupe campionatul?

3. Ați prevăzut un plan special de pregătire pentru jucătorii de lot?

Am vrut astfel să cunoaștem, spre a oferi cititorilor și specialiștilor noștri, nu numai un bogat material informațional, la zi, preluat direct de la cele mai competente surse, ci totodată criteriile generale și mijloacele de realizare eficientă ale pregătirilor tuturor echipelor finaliste înaintea marilor dispute fotbalistice din cele cinci orașe mexicane. Notăm, deci, ale TUTUROR echipelor, pentru că fiecare experiență poate fi folositoare și pentru că, mai ales, — în pofida oricăror pronosticuri — fiecare dintre formațiile finaliste aspiră la un loc cît mai bun, poate chiar la medalii, și caută (o va face, desigur, pînă în ziua primului și... ultimului joc) cele mai bune soluții, acea „rețeta a fericirii" de care amintește titlul concluziilor noastre.

Cum, însă, o asemenea rețetă n-a fost descoperită și căutările ei continuă în sferele muncii, valorii și... hazardului, să încercăm o ordonare realistă a concluziilor la ceea ce noi am numit „Preludiu la El Mundial '70".

Înainte de toate reține atenția uriașul interes manifestat în fiecare din cele 16 țări reprezentate în turneul final al C.M., larga dezbatere publică a măsurilor de pregătire elaborate, a modului în care ele sînt, sau nu, îndeplinite în această rapidă curgere a timpului care ne desparte de startul mexican al elitei fotbalului mondial. Didi, Schön, dar și alți tehnicieni de renume au avut (și poate vor mai avea) de suportat clipe grele; împotriva lor au fost formulate critici severe, meritate sau nu — e mai puțin important pentru noi — de natură să sublinieze exigentele cerințe ale opiniei publice. Așa este (sau ar trebui să fie) peste tot în fotbal, în sport...

Sînt, în opiniile exprimate de invitații „Sportului" cîteva importante puncte comune, altele divergente.

Să ne oprim puțin asupra îndelung dezbătutei probleme a aclimatizării (aparent o chestiune care privește aproape exclusiv echipele europene). Răspunsurile primite ating limitele extreme. **Specialiștii italieni, de exemplu, socotesc că pentru a juca în Mexic în condiții optime sînt suficiente cîteva zile de aclimatizare, cei peruvieni sînt de părere că în jurul acestei probleme se face prea multă discuție, cei vest-germani consideră că este necesar să plece în Mexic, împreună cu echipa, doar cu două săptămîni înaintea deschiderii oficiale a competiției.** În schimb, alți antrenori (din Bulgaria, Suedia, Maroc, Salvador, Anglia, România ș.a.) par mai îngrijorați de altitudinea orașelor mexicane și și-au propus etape mult mai lungi de aclimatizare (pînă la o lună).

Nota comună a punctelor de vedere exprimate pe această temă o constituie, însă, recunoașterea unanimă a faptului că înălțimile mexicane, diferențele de fus orar etc. reprezintă — în măsură mai mare sau mai mică — obstacole pe care nici un specialist, nici un grup de tehnicieni, nu are voie să le ignoreze, dacă vizează mai mult decît o simplă prezență a echipei respective în turneul final.

Pe linia concluziilor generale se înscrie — cu cîteva excepții, nu de neglijat — „rularea" unor loturi largi de jucători, porțile selecției pentru Mexic fiind lăsate deschise pînă în ultima zi a înscrierilor definitive. Recordul în materie pare să-l dețină fotbalul cehoslovac, care a deplasat peste hotare lotul cel mai numeros. **Căutînd în alte zone, mai vechi, „rețeta fericirii", conducerile tehnice ale unor echipe și-au îndreptat privirile tot spre jucătorii vîrstnici, cu mare experiență, considerînd desigur că tocmai această experiență va fi hotărîtoare în Mexic. Este un punct de vedere! Pînă acum, însă, experimentul vest-german, de exemplu, a înregistrat un fiasco, nici Schnellinger, nici Haller, Willi Schulz sau Uwe Seeler nerăspunzînd la „comenzile" lui Helmut Schön. Dar, cine știe?...**

Mai puțin antrenorii și mai mult ziariștii și pasionații fotbalului au simțit irezistibila tentație de a comenta numeroasele partide internaționale, desfășurate în cadrul pregătirilor pentru C.M., prin rezultatele înregistrate și nu prin multitudinea învățămintelor desprinse de fiecare dată. **Neîndoielnic ar fi o greșeală să se dea verdicte după acest singular (și nu totdeauna element obiectiv) criteriu de apreciere valorică. Calcularea șanselor exclusiv prin prisma unor rezultate poate duce la erori fundamentale în pregătire, poate crea falsa impresie a cuceririi unor trepte valorice, în fapt încă neatinse. De aceea, desigur, nici bilanțul pozitiv al echipei naționale a României înregistrat în turneul sud-american nu trebuie considerat și evaluat decît prin victoriile care-l compun ci, înainte de toate, prin concluziile de fond pe care el le-a furnizat tehnicienilor noștri, prin suprapunerea lui cu obiectivele actualei perioade de pregătire.**

Se știe — în această ordine de idei — că echipele Braziliei și R. F. a Germaniei au suferit înfrîngeri neașteptate în fața unor formații care nu se numără printre cele 16 finaliste. Să se tragă, de aici, concluzia că cele două reprezentative nu mai au șanse la C.M.?

Așadar, agendă extrem de încărcată în competiții internaționale cu caracter de pregătire și verificare la majoritatea echipelor calificate pentru turneul mexican. Doar formațiile Italiei și R. F. a Germaniei și-au stabilit un plan minimal, antrenorii respectivi temîndu-se (după cum au și declarat) de efectele oboselii, de eventualitatea unor accidentări etc. Și la acest capitol remarcăm, deci, modalitățile diferite de a afla „rețeta fericirii".

În sfîrșit, campionatele naționale. Tema pusă în discuție prin ancheta noastră a stîrnit un mare interes, răspunsurile primite ocupînd un spațiu larg în coloanele „Sportului". Două sînt principalele rezolvări — cu explicațiile de rigoare — ale acestei probleme. **În majoritatea țărilor reprezentate la turneul final al C.M., campionatele naționale vor continua pînă la (sau aproape de) plecarea în Mexic.** Este, în acest caz, vorba de tradiția puternică a desfășurării normale a principalei competiții fotbalistice interne (Anglia, Italia, Cehoslovacia, R. F. a Germaniei ș.a.) a cărei abandonare n-ar fi acceptată de iubitorii sportului cu balonul rotund, dar și de existența unui mare număr de jucători de valoare care pot păstra forța echipelor de club și în situația în care campionatele se dispută fără jucătorii de lot. Doar în Bulgaria și la noi, forurile de specialitate au hotărît întreruperea campionatului național, din același respect pentru această competiție, dar în condițiile oarecum particulare ale unui număr mai redus de jucători de valoare. **Desfășurarea normală a campionatului, fără jucătorii de lot, ar fi dus fără îndoială la slăbirea substanțială a potențialului unor echipe, ceea ce s-ar fi reflectat negativ în ierarhia valorică națională.**

Rezultă din toate acestea că — în ciuda cîtorva elemente comune ale orientării pregătirii pentru Mexic — fiecare echipă, fiecare grup de specialiști caută rezolvări proprii, în funcție de experiență, de particularități, de posibilități și de... obiectivele ce și le-au propus.

Mai mult ca sigur că eforturile, talentul și valoarea jucătorilor, munca în deplină responsabilitate a grupurilor de tehnicieni, valorificarea potențelor deja cunoscute și verificate se vor concretiza doar acolo pe stadioanele mexicane și numai după finala lui „El Mundial '70" se va vedea cine a rezolvat cel mai bine marea problemă a pregătirilor pentru C.M.

Pînă atunci, însă, cursa pentru aflarea „rețetei fericirii" continuă, în interesul a milioane de pasionați ai fotbalului de pe toate continentele lumii.

SOSESC OASPEȚII INTERNAȚIONALELOR DE PATINAJ

De mîine, sub cupola palatului de gheață își încep întrecerea tinerele speranțe ale sportului gheții din 11 țări europene, participanți la cea de a IV-a ediție a tradiționalului concurs internațional de patinaj artistic, pentru juniori, găzduit de capitala țării noastre la fiecare început de primăvară. Oaspeții noștri au început să sosească de ieri, gata de start. Primii descinși din avion, în după amiaza de ieri, pe aeroportul Băneasa, au fost delegațiile de tineri patinatori din Polonia, Cehoslovacia și Suedia, de la sosirea cărora prezentăm instantaneul de mai sus.
Foto: V. BAGEAC

sportul în lume

Stabilind lista celor 30 de arbitri pentru „mondiale"

A FĂCUT, OARE, F.I.F.A. CEA MAI FERICITĂ ALEGERE?

Așadar, cu o promptitudine care scoate în afara discuției orice tentativă critică, în recidivă — să ne amintim cîte polemici, nu puține de o mare virulență, a stîrnit întîrzierea dinaintea lui World Cup '66! — F.I.F.A. a anunțat lista celor 30 de „cavaleri ai fluierului" chemați să oficieze, cu competență și imparțialitate, pe gazoanele celei de a IX-a ediții a campionatului mondial de fotbal.

Dacă nu putem alia nici o reticență faptului că, în ciuda unor zvonuri contradictorii, F.I.F.A. s-a dovedit de această dată deosebit de condiționată, atunci să dăm glas aici, în puține rînduri, surprinderii care ne-a cuprins la întîlnirea cu unele dintre numele arbitrilor apelați pentru duminică 24 mai la Ciudad de Mexico.

Înainte de toate, însă, să urmărim statisticile, în fața cărora se vlăguiesc și cele mai violente replici: DIN 53 de CANDIDAȚI „CÎNTĂRIȚI" pe BAZA PROPUNERILOR VENITE DIN PARTEA FEDERAȚIILOR NAȚIONALE, F.I.F.A. S-A OPRIT ASUPRA A 30 DE NUME, ALESE ASTFEL: 12 ARBITRI DIN ȚĂRILE PARTICIPANTE LA FINALĂ, 18 DIN CELE CARE NU ȘI-AU VĂZUT ECHIPELE CALIFICATE LA ACEASTĂ EDIȚIE.

Pînă aici, nimic deosebit, nimic, dacă vreți, dubios, congruent cu o eventuală privire critică a listei, deși — opinăm — includerea arbitrilor din Cehoslovacia, Bulgaria sau Suedia, țări cu un fotbal de recunoscută valoare, doar în lista rezervelor ar avea, poate, darul să trezească niște prime nemulțumiri...

Trecînd, însă, la o analiză mai amănunțită a listei, constatăm — zicem noi, prin comparație, cu o îndrituită stupoare — că ZONE GEOGRAFICE ȘI FEDERAȚII CARE TRATEAZĂ FOTBALUL CU UN INTERES VECIN MAI DEGRABĂ CU... CURIOZITATEA (BERMUDE, S.U.A., ETIOPIA, R.A.U., JAPONIA) ÎȘI GĂSESC ÎN MEXIC CÎTE UN REPREZENTANT, PE CÎT DE NECUNOSCUT OPINIEI PUBLICE SPORTIVE, pe ATÎT, PROBABIL, DE NERODAT, DE NEINIȚIAT în ARENA MARILOR COMPETIȚII, A JOCURILOR CU MIZĂ TOTALĂ.

Într-adevăr, dacă ideea de a lăsa deschise porțile preliminariilor în fața unor echipe cel puțin modeste (Maroc, Israel, Honduras) — operație aplicată în virtutea argumentului popularizării acestui sport — a avut darul să contrarieze pe mulți, fără însă a declanșa proteste mai violente, atunci însușirea unui procedeu asemănător în materie de arbitraj a dat naștere unui torent de critici, dintre cele mai percutante.

COMENTARII MEXICO '70

S-a zis — și pe bună dreptate — că raționamentul după care ar fi trebuit aleși arbitrii pentru Mexic nu putea să fie altul decît clasa acestora, valoarea lor, verificată printr-un mare număr de meciuri internaționale oficiate sub cele mai bune auspicii, dar F.I.F.A., chiar sub amenințarea de a vedea la „mondiale" meciuri mutilate de arbitri debutanți, a utilizat — iarăși! — alte criterii, neașteptate și stranii deopotrivă...

Fidel acestor criterii sui-generis, forul internațional al soccerului a refuzat chemarea a doi arbitri din aceeași țară (indiferent dacă aceasta nu-și avea echipa în Mexic!), omițînd, se vede, faptul că al treilea sau al patrulea arbitru spaniol, să zicem, se prevalează, după toate probabilitățile, de o experiență competițională (meciuri mai multe, mai „tari") superioară celeia a unui confrate din Bermude sau S.U.A. — ceea ce a dus pînă acolo încît celebrul arbitru Lo Bello, recunoscut pentru pertinența și cinstea sa, va trebui să urmărească meciurile din Mexic la... televizor, F.I.F.A. neaprobînd de pe lista italiană decît pe Antonio Sbardella!

In acest context, unii ar putea fi gata să subscrie cuvintelor — desigur, malițioase — pe care le-a rostit nu de mult brazilianul Didi, întrebat fiind pe cine ar dori să desemneze drept arbitru al finalei mexicane: „ȘTIU EU — a răspuns Didi — NUMAI VREO 3, 4 NUME SÎNT MAI CUNOSCUTE... MĂ GÎNDESC LA MENDEBIL, CEL CARE FACE CA MECIURILE PE CARE LE CONDUCE SĂ SE TERMINE ÎNAINTE DE MINUTUL 90, LA BAHRAMOV, CARE A FĂCUT CADOU ENGLEZILOR UN GOL ÎN ULTIMUL MECI AL CAMPIONATELOR MONDIALE DIN '66, LA DE LEO, CEL CARE A DAT PESTE CAP O FINALĂ OLIMPICĂ... ACEȘTIA SÎNT, PROBABIL, ARBITRII CEI MAI BUNI, MAI EXPERIMENTAȚI. PE RESTUL, NU-I PREA CUNOSC..."

Poate că, gîndim, Didi exagerează, poate că adevărul este destul de departe de cuvintele lui, dar dincolo de părerea celebrului atacant brazilian, ne permitem să afirmăm, cu lista celor 30 de arbitri în față, că F.I.F.A. n-a făcut — nici de data aceasta — cea mai fericită alegere.

Dar cum nu e prima decizie ciudată a acestui for, nu ne rămîne decît speranța — desigur, romantică — de a fi martorii... ultimei!

Ovidiu IOANIȚOAIA

FOTBALIȘTII JUNIORI — MECI NUL LA BALIKESIR

ISTANBUL, 11 (*Agerpres*). — Într-un meci internațional amical de fotbal disputat la Balikesir, reprezentativele de juniori ale României (echipa secundă) și Turciei au terminat la egalitate: 0—0.

TURNEUL FEMININ DE ȘAH DE LA BELGRAD

În runda a treia a turneului feminin de șah de la Belgrad, Alexandra Nicolau (cu piesele albe) a remizat în 20 de mutări cu olandeza Timmer, rezultat consemnat și în partidele Ivanka-Malypetrova și Radzikowska — Gaprindașvili. Troianska a cîștigat la Rujița Iovanovici, iar Elisabeta Polihroniade a întrerupt cu Ferero.

3—1 ÎN MECIUL DE TENIS AUSTRALIA — S.U.A.

La Cambridge (Massachusetts, S.U.A.) se desfășoară întîlnirea de tenis dintre selecționatele S.U.A. și Australiei. După două zile de întreceri, scorul le este favorabil oaspeților cu 3—1. John Newcombe l-a întrecut cu 7—5, 6—3 pe Stan Smith, Fred Stolle a dispus cu 6—3, 6—2 de Arthur Ashe, iar cuplul Newcombe-Stolle a învins cu 8—6, 4—6, 10—8 perechea Graebner-Ashe. Singura victorie a gazdelor a fost obținută de Cliff Richey, învingător cu 6—4, 3—6, 6—4 în fața lui Newcombe.

VIENA, VISUL DE AUR AL ATLEȚILOR NOȘTRI

(Urmare din pag. 1)

o medalie de bronz, el a participat la un concurs desfășurat în „capitala valsului". Normal, a și fost primul pe care l-am abordat în discuție:

— La Stadthalle am sărit doar 2,09 m pentru că am avut pantofi cu cuie foarte mici și alunecam. De data aceasta însă mi-am pregătit cuie corespunzătoare și doresc să sar 2,17 m sau chiar mai bine. Un loc pe podium cred că-mi stă în puteri să-l obțin. La ultimul antrenament am efectuat mai multe sărituri la 2,12 m, toate reușite. Aș fi putut trece și 2,17 m, dar n-am forțat pentru a nu mă consuma nervos. Am nevoie ca la Viena „acumulatorul" să fie încărcat...

— Care credeți că va fi „recolta" delegației noastre la C. E.?

— Toți cei 10 atleți au mari șanse să intre în finalele probelor respective. Dintre ei, pe Carol Corbu îl văd pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.

CORNELIA POPESCU se îndeletnicește cu un sport completamente diferit de cel care a consacrat-o în lumea performanțelor: tenisul de masă.

— E o nouă pasiune?

— Nu, nu-i voi ataca niciodată poziția Mariei Alexandru... Mă destind doar înaintea ultimului antrenament. Vă mărturisesc sincer, am mari emoții, mai mari chiar decît cele de la Ciudad de Mexico. La Olimpiadă eram o necunoscută printre pentatloniste, acum însă am o carte de vizită pe care este înscrisă performanța de 1,83 m.

— Apropo de performanță, ați putea anticipa rezultatul pe care-l veți obține la Viena?

— Mi-e foarte greu să răspund la așa ceva. Cert este că se va cîștiga cu 1,84 m, iar eu am sărit la antrenament, în trening, 1,82 m.

— La majoritatea marilor competiții internaționale atletele au fost net superioare atleților din echipa României. De această dată situația este aceeași?

— Nu. Băieții au incontestabile atuuri: Corbu, Ciochină, Șerban Ioan și Perța pot obține medalii în timp ce la fete numărul celor cu astfel de șanse este mai mic.

VASILE SĂRUCAN este destul de rezervat în ceea ce-l privește: **(„Am șanse la o performanță de 7,80 m și în mod sigur se va cîștiga cu un rezultat de peste 8 metri")** însă optimist atunci cînd analizează șansele colegilor de echipă.

— Corbu, ne spune el, **este liderul delegației noastre, omul cu cele mai multe șanse la aur. Nu exclud, ci dimpotrivă mizez pe posibilitățile ei, nici pe Viorica Viscopoleanu, refăcută după un recent accident. Viorica poate sări 6,50 m la Viena, cu această performanță se poate înscrie pe orbita campionilor.**

VALERIA BUFANU își simte inima cît un... purice. După un remarcabil început de sezon a urmat accidentul de la Sofia și trei săptămîni de pauză

— Fără îndoială favorita cursei de 60 mg este Karin Balzer, realizatoarea recentă a unui nou record mondial. Voi încerca, voi face tot ce-mi stă în puteri să obțin un rezultat cît mai bun.

— Duelul dintre mine și Viktor Saneev, ne spune ultimul nostru interlocutor, CAROL CORBU **— va fi poate clou-ul reuniunii de la Viena. Aș vrea să cîștig pentru atletismul românesc, pentru mine. Sînt însă atîtea lucruri care concurează la obținerea unei mari performanțe încît nu mă pot lega cu o promisiune fermă față de cititorii „Sportului". Ceea ce le pot spune, fără rezerve, e că mă voi dărui total disputei.**

Atleții și atletele care vor intra sîmbătă în focul disputei pentru titlurile europene sînt, la această oră, cu bagajele făcute pentru voiajul spre Viena. De la Moscova, Paris, Atena, Stockholm, Londra, Berlin, Madrid și din alte capitale europene, vor veni la Stadthalle numeroși sportivi de renume pentru a-și înscrie numele pe tabela învingătorilor. Cine va reuși? Cei mai buni, firește. Dar numele acestora nu-l vom afla decît la capătul unor dispute pe care le prevedem dîrze, aprige.

J. MARKO: JUCĂTORII MEI NU MAI AU „COMPLEXUL ALTITUDINII"!

PRAGA, 11 (Agerpres). — În legătură cu stagiul de altitudine efectuat de echipa Cehoslovaciei la Font Romeu în Munții Pirinei, antrenorul J. Marko a declarat: Experiența a fost extrem de utilă. În primul rînd, jucătorii nu mai au „complexul altitudinii", teama de a juca într-un aer rarefiat a dispărut. Am constatat că în primele 15 minute de joc respirația este foarte dificilă. De aceea cred că în Mexic, înaintea fiecărui meci, va fi necesară o încălzire intensă de 20—30 de minute. Aceasta înseamnă că în pregătirea noastră trebuie să avem în vedere pentru fiecare jucător un efort de circa 120 de minute ca și cum am ști dinainte că jucăm în prelungiri, doar că acestea vor fi puse înaintea partidei.

Pregătirea psihică, armonia echipei, petrecerea timpului liber, combaterea plictiselii, a suprasaturației de fotbal sînt alte probleme ce ne preocupă. Vom căuta să le rezolvăm în lunile ce urmează.

RADAR MONDIAL

(Urmare din pag. 1)

jucători într-un cantonament neîntrerupt de 11 luni.

Specialiștii amintiți, dar și alții, socotesc că aceste planuri sînt greșite din punct de vedere neuro-psihic, ceea ce — spun ei — nu se poate să nu aibă rezultate dezavantajoase asupra performanțelor sportive.

La drept vorbind, nu numai dorința de a evita eventuala apariție a „furiei de lagăr" este factorul care obligă la scurtarea aclimatizării mexicane a echipelor R.F.G. și Angliei, care nu va dura decît 13, respectiv 22 de zile. Cauza acestui termen, relativ scurt, rezidă în realitate în nevoia absolută de a încheia campionatele divizionare din aceste țări, încă înainte de începerea C.M., lucru ce nu poate fi realizat înainte de începutul lunii mai. Puternicele cluburi engleze și vest-germane refuză să-i pună pe jucătorii lor la dispoziția echipei naționale, iar federațiile, care depind exclusiv de prosperitatea cluburilor, se văd silite, nu fără resentimente, să accepte aceste termene, care par unora totuși prea scurte.

CALEIDOSCOP

CINCI MEMBRI AI CAMEREI REPREZENTANȚILOR din Pennsylvania (S.U.A.) au introdus o rezoluție care îi cere Comisiei sportive din acest stat să organizeze un meci de box între Cassius Clay și Joe Frazier. Rezoluția propune să-i fie acordată lui Clay o licență locală de pugilist, încît „să fie reparată nedreptatea ce i s-a făcut acestui boxer". *Pînă una-alta, Muhammed Ali (cum îl cheamă de fapt pe celebrul pugilist) continuă să apară în ipostaze nu prea obișnuite pentru profesia sa: iată-l, în fotografie, la prima lecție de schi din viața sa. Evident, fără căzătură nu s-a putut. Interesant e faptul că, după o oră de eforturi soldate cu progrese lente, Clay a spus:* „Credeam că eu sînt cel mai mare sportiv, dar văd că instructorul meu, Bob Gretton, fost campion al Canadei *(n.r. în fotografie, ajutîndu-l pe Clay să se ridice... fără numărătoare),* e și mai mare!".

MUNCHEN — MAI LIPSESC 50 000 DE PATURI!

Comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice din 1972 a adresat un apel populației din Bavaria pentru a asigura încă 50 000 de paturi turiștilor dornici să asiste la întrecerile din 1972. În cadrul unei conferințe de presă, membrii Comitetului au apreciat că, după toate probabilitățile, în timpul competiției va fi nevoie de 114 000 paturi pe timp de o lună. Or, hotelurile müncheneze pot găzdui 24 000 de persoane, alte 20 000 de paturi au fost asigurate în diferite case de oaspeți ca și în locuințe particulare și găzduirea este asigurată pentru cei 12 000 de sportivi, 3 000 de ziariști și 6 000 de oficiali așteptați să participe la întrecerile olimpice.

OFENSIVA JAPONEZĂ LA „SAFARI"

La Kampala, capitala Ugandei, 97 de echipaje au luat startul, în ziua de 16 martie, în cea de-a XVIII-a ediție a raliului automobilistic al Africii de Est, celebrul „Safari", care se va desfășura pe șoselele Ugandei și Kenyei. Peste 30 de automobile, adică aproape o treime, vor fi „Datsun" (japoneze), care, alături de „Ford", „Lancia" și „Peugeot", vor lupta pentru primul loc

RAY ROBINSON FALIT...

Peste patru milioane de dolari a cîștigat fostul campion mondial de box la categoria mijlocie, Ray „Sugar" Robinson, în urma celor 202 meciuri susținute între 4 octombrie 1940 și 10 decembrie 1965. Acum însă, pugilistul care pînă la primul lui meci profesionist se numea Walker Smith jr a rămas fără nici un ban. Într-o carte apărută la New York sub titlul „Sugar Ray" cel care a fost calificat drept *„cel mai bun boxer ce a urcat cîndva într-un ring"*, și-a povestit viața. Traiul pe picior mare, [illegible] din partea lumii interlope, între care și un milion de dolari pentru o serie de întîlniri cu Rocky Marciano, ale căror rezultate urmau să fie aranjate.

Împins de nevoie, la 49 de ani, boxerul care a cîștigat 175 de meciuri, dintre care 109 prin k.o., a hotărît să îmbrățișeze o nouă carieră: actor de film!

BRUMEL — CEL MAI BUN ATLET AL ANILOR '60

În ciuda accidentului care l-a ținut mult timp departe de activitatea competițională, atletul sovietic Valeri Brumel a fost desemnat drept cel mai bun atlet din lume al anilor '60 într-o anchetă întreprinsă în rîndurile ziariștilor și specialiștilor sportivi de revista sovietică „Atletica ușoară". Calificativul i-a fost acordat lui Brumel pentru faptul că recordul său la săritura în înălțime (2,28 m) continuă să nu fie doborît de 7 ani, precum și pentru curajul de a-și relua antrenamentele, în pofida gravității accidentului suferit. Pe locul al doilea se află atletul american Al. Oerter, deținător a patru titluri olimpice la aruncarea discului, iar al treilea este săritorul american în lungime Bob Beamon. Urmează maratonistul etiopian Bikila Abebe, fondistul australian Ron Clarke și aruncătoarea de greutate sovietică Nadejda Cijova.

COVOARELE...

Antrenorul australian de tenis Harold Guthrie a introdus... bătutul covoarelor în programul obișnuit de antrenamente ale jucătorilor săi. *„Ridicarea de haltere pentru întărirea musculaturii este bună, dar bătutul covoarelor este, în multe privințe, mult mai eficient"* — a declarat el. Guthrie afirmă că *„mișcările făcute în timpul baterii covoarelor conțin o serie de elemente de bază foarte asemănătoare cu exercițiile necesare în antrenamentul tenismenilor".* După părerea [illegible] acest domeniu un regres care trebuie să ne îngrijoreze".

TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ● TELEX ●

● În turneul internațional de tenis de la Menton (Franța), românul Mărmureanu l-a învins pe americanul Lew Grinan cu 6—3, 6—0. Australianul Dent a dispus de Ion Santei cu 6—8, 6—2, 6—4.

● *Roelants a cîștigat campionatul național belgian de cros,* disputat la Bruxelles, parcurgînd 11 km în 37:52,4.

● *Etapa a doua a cursei cicliste Paris — Nisa,* Joigny — Autun (216 km), i-a revenit danezului Ole Ritter în 5h 41:25, urmat la 4 sec de un pluton numeros. Ritter a devenit lider, urmat la 4 sec de Chemella (Italia) și la 9 sec de belgienii Reybroeck și Leman.

● *Campionatul mondial de hochei cu minge* (bandy) rezervat juniorilor, disputat la Arhanghelsk, i-a revenit reprezentativei U.R.S.S., învingătoare cu 2—1 a selecționatei Suediei în ultimul meci.

● *În partida întreruptă din turneul masculin de șah de la Lugano,* Larsen l-a învins pe Olafsson, care însă a cîștigat la Byrne. Donner a remizat cu Kavalek. După șapte runde, conduce danezul Larsen cu 4½ p, urmat de Byrne (S.U.A.) 3½ p, Gligorici (Iugoslavia), Szabo (Ungaria) și Unzicker (R. F. a Germaniei) cu cîte 3 p etc.

● *În marele turneu de tenis de la Caracas,* „Cupa Altamira", columbianul William Alvarez a furnizat surpriza primului tur dispunînd de iugoslavul Nikola Pilici cu 6—8, 6—3, 6—1.

● *În etapa a 4-a a Turului ciclist al Algeriei,* Djidjelli — Constantine (140 km), a terminat învingător polonezul Szurkowski în 4 h 01:14. Liedecker (R. D. Germană), care a ocupat locul 2 la 27 sec, se menține lider cu 3 sec avans față de compatriotul său Knispel.

Tiparul: I. E. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București